

behandeling behoorde te worden aangespoord. Het bestuur besloot om deze textiel voor een lagere prijs naar gelang de kwaliteit aan te nemen. Het besluit hierover van Heren XVII wordt afgewacht. Men verklaart evenwel alvast dat er wel wat minder inschikkelijkheid be- toond had kunnen worden. In de brief van 7 augustus had men zich al uitgelaten over de onduidelijke opmerkingen in het voorafgaande jaar betreffende de afwijking van het oude bevel bij de aanbesteding voor 1764. Maar het is wel gunstig dat er vier vol geladen schepen naar Nederland gestuurd konden worden. [fol. 1394] Met handhaving van wat hierboven is gezegd, verwacht men wel dat de vorige bevelen over de ladingen en hun kwaliteit niet in het vergeetboek raken en dat er geen firtij meer wordt gestuurd. Ook verwacht de Hoge Rege- ring de nakoming van de belofte dat er niet meer goederen dan er besteld zijn voor Azië worden verzonden. Op 18 januari 1765 is in een memorie besloten om aan kooplieden die zonder voorschot leveren, slechts de 7 % meer te gunnen op die soorten die geheel, of bijna geheel, zijn voldaan. Bovendien is goedgekeurd dat aan koopman Mirza Auwel Cassim, die 10.000 stuks grove textiel voor 25 december 1763 zou leveren, geen 4 % surplus is gegeven, omdat hij zelfs de helft nog niet had voldaan. Ook is aanvaard dat de kooplieden die op de gecontracteerde hoeveelheid cassa boerong [fol. 1395] slechts 90 stuks te weinig hadden geleverd, van de vastgestelde boete van een ropia per stuk zijn vrijgesteld. Tevens is het gun- stig dat de leverancier van sits voor Japan door het bestuur te Kasimbazar was overgehaald om voor f 6,4,- het corge minder te leveren, wat $8\frac{1}{2}$ % lager is dan de prijs in het vooraf- gaande jaar. In zijn brief van 28 februari 1765 haalt het bestuur zijn besluit van 3 en 18 ja- nuari aan om aan de leveranciers te Kasimbazar te weigeren om witte doeken, die onderweg, of op de weefplaatsen rijkelijk aanwezig waren, alsnog om schade te voorkomen te mogen leveren. Deze leveranciers hadden daar herhaaldelijk om gevraagd, ondanks dat die doeken te laat waren binnengekomen. Door schaarste aan contant geld en overstromingen in Birb- hum hadden ze niet op de gecontracteerde tijd kunnen leveren. [fol. 1396] Was dit verzoek ingewilligd, dan had dezelfde gunst aan de kooplieden te Hooghly toegestaan moeten wor- den. Maar de Hoge Regering merkt daarbij op dat deze textiel ook voor de bestelling van het volgende jaar had kunnen dienen, als het de gebruikelijke soorten en goede kwaliteit betrof. Daarom is ook goedgekeurd dat het bestuur op de vraag van het bestuur te Kasimbazar of textiel die in december was geleverd en niet gesorteerd had kunnen worden, aangenomen moest worden, in zijn vergadering van 18 januari 1765 had besloten dat dit diende te gebeu- ren. Immers, de late levering was niet de schuld van de kooplieden en bedroeg maar 3500 stuks, die voor de bestelling van 1765 verpakt konden worden. Tevens is men ermee akkoord gegaan dat aan het bestuur te Patna herhaaldelijk ernstige aanbevelingen zijn gedaan en verwijten zijn gemaakt. [fol. 1397] Het had volgens de brief van 28 februari 1765 nagelaten informatie te verstrekken over de prijzen van textiel, de kwaliteit en de hoeveelheid die was verworven. Eveneens is goedgekeurd dat op 13 november 1764 het bestuur te Patna is opge- dragen slechts textiel voor Europa aan te nemen, wanneer die midden of uiterlijk eind de- cember te Hooghly kan zijn. Berichten hierover uit Nederland worden afgewacht. In de memorie van bezuiniging is vastgesteld dat de verpakking van de grove textiel voor Europa en Azië slechts f 10,- het pak mag kosten. De eerste dienaar in de kledenzaal had gerappor- teerd dat dit onmogelijk was. Ook de textiel zelf was duurder geworden. Het bestuur besloot er f 10,16,4 voor uit te trekken, wat bij besluit van 5 augustus 1763 reeds voor de pakken voor Azië was toegestaan. De Hoge Regering keurt dit goed en verwacht dat het daarbij blijft. [fol. 1398] Hoofdadministrateur Menso Isinck kon een vergoeding van f 15.546 voor een teveel aan verpakking die hij had opgevoerd, niet contant voldoen. Dat was ook het geval met Jan Carel Kist, de eerste in de kledenzaal, van een vergoeding van f 11.216 en met J.P. Humbert, de pakhuismeester te Kasimbazar, betreffende een vergoeding van f 6145. Men is ermee akkoord gegaan dat ze daarvoor schriftelijke verklaringen hebben afgegeven en borgen hebben gesteld. Een definitief besluit wordt aan Heren XVII overgelaten. In de brieven van 28 februari en 9 maart 1765 wordt bericht dat de voorbereidingen voor de nieuwe aanbestedingen zijn getroffen en de contanten daarvoor zijn uitgetrokken. Nadere